

נשמות מתות

ה אם שמתם לב לתופעה מוזרה, שהיא ממש אחד מפילאיהטבע? היא מזכירה את "הנשמות המתות" של ניקוליי גוגול.

העולים בארצות הברית לא רבים. מעטים בלבד. מעטים מאד. אך הם באים, ברוך השם. כל עולה מתווסף למצבת כוח-האדם היהודי בארץ ישראל. כך השלמנו את המיליון השלישי, והתחלנו במיליון הרביעי.

הנה הפלא: בעוד שכל עולה מתווסף לחשבון, אף יורד אחד אינו יורד ממונ.

שבוע ענה שריהפנים לשאלתה שלי בכנסת לגבי מיספר היורדים מישראל. אחרי הרבה התחמקויות השתמטויות. מאונס ובמגומגם, נאלץ השר להודות כי לפי הערכת משרדו נמצאים כעת בארצות-הברית בלבד כ-300 אלף ישראלים.

וכמה בארצות אחרות? על כך לא ענה. כל אלה אינם יורדים, חלילה. כי לפי הקביעה של משרד-הפנים, יורד הוא מי שנמצא בחו"ל יותר משבע שנים, ואינו דיפלומט או סטודנט.

אפשר גם לאמר: מי שאין לו עיניים חיוניות או כחולות. זוהי הגדרה שטוחית. כולנו יודעים, מנסיוננו, כי הרוב העצום של הישראלים בארצות-הברית הם יורדים, שהם הצטיידו בכרטיסים-יורקים, ושהם בדרך המלך לקבלת הנתנינות האמריקאית. הם יבואו לבקר אותנו מדי פעם, כמו בני-יחדנו בברוקלין ובברוקס. אך את המי-סים הם משלמים שם, בניהם מדברים אנגלית ויתחנתו שם.

אך לפי הסטאטיסטיקה, כל אלה נמצאים עדיין עימו. הם אינם בישראל, הם ישראלים לכל דבר. **אם נוריד את היורדים האמיתיים ממצבת היחידים בארץ-ישראל, יסתבר — קרוב לוודאי — כי במדינת-ישראל, יחד עם איזורי הכיבוש שלה, חיים עתה פחות משלושה מילי יון יהודים.**

הנה הפלא השני: אצל הערבים קורה בדיוק ההיפך. ממש נס מן השמיים. זה מזכיר את אגדת היספהיה הגרדמת. כבשנו את הגדה המערבית ורצועת-עזה. היו בהן כ-1.2 מיליון נפש (ובכללן תושבי ירושלים המזרחית).

ואז נרדמו כולם. מאז עברו 12 שנים, עד כמה שידוע, לא היתה בשטח חים הכבושים שביתת-הולדה. להיפך. שיעור הריבוי הטיבעי של האוכלוסיה הפלסטינית הוא הגבוה ביותר בעולם. מקובל להניח כי האוכלוסיה הזאת מכפילה את עצמה תוך 18 שנים.

והנה, כסטאטיסטיקה של מדינת-ישראל לא נוספו נפשות לאוכלוסיה זו. כל הסודי ארץ-ישראל השלמה, וזם כן שאר הפרווינקאים והעיתונאים, רבקים במיספר המקודש של 1.11 מיליון נפש בשטחים הכבושים (מלבד ירושלים המזרחית).

המיספר זה אינו כל אחיוה במציאות של 1979. לפי ההערכה הסבירה, צריכים להיות עתה בגדה המערבית (ובכללה ירושלים המזרחית) וברצועת-עזה כ-1.8 מיליון ערבים פלסטיניים — לפחות. יש להוסיף לכך את חצי מיליון הערבים שהם אזרחי ישראל, שהריבוי הטבעי הגדיל את מיספרם פי שניים וחצי תוך 31 שנים.

פירוש הדבר הוא כי ברגע זה חיים בארץ-ישראל השלמה, בין הירדן והים, פחות משלוש מיליון יהודים, ויותר מ-2.3 מיליון ערבים.

ותרו לנו עשרים שנים עד השנה 2000. מה יהיה המצב אז? בצד היהודי, המגמה ברורה פחות או יותר. הריבוי הטיבעי בישראל הוא — במקרה הטוב ביותר — קבוע. אין הוא נמצא סימן של עליה.

מצב העליה הוא כפי ארץ. בקרב היהודים היוצאים מברית-המועצות, הנשירה גוברת. די לעקוב אחר המאמץ צים הקהותניים של העסקנים הישראלים הציוניים, המנסים למנוע ממהגרי ברית-המועצות את חופש-ההבחירה, ולהאליץ אותם לבוא ארץ מאונס. כדי לעמוד על המציאות העגומה, אפילו מול פני הסכנה הנוראה הנשקפת על יהודי איראן, הם לא גילו שום חשק לבוא ולהצטרף אלינו, כשכל הערים היו עדיין פתוחים לרווחתה. יש עליה קטנה מארצות אחרות, ויש ירידה גדולה מאד מישראל לארצות-הברית, לקנדה, לגרמניה, לאוסטרליה.

ירוששה אופטימיות רבה כדי להאמין כי

בשנת 2000 תעלה האוכלוסיה היהודית בארץ-ישראל עד ארבעה מיליון.

לעומת זאת, אין צורך בניחושים לגבי גידול האוכלוסיה הערבית.

במרוצת 20 השנים הקרובות תכפיל אוכלוסיה זו את עצמה. 2.3 המיליונים של היום יהפכו עד אז ל-4.5 מיליונים. מחוץ לגבולות הארץ חיים עתה שני מיליון פלסטינים, שמיספרם יגדל עד שנת 2000 לארבעה מיליון. **בקיבוץ: לפי הערכה מציאותית, תעלה בשנת 2000 האוכלוסיה הערבית בארץ על האוכלוסיה היהודית.** לפי הערכה יהודית אופטימית, ייווצר אז מעין שיוויון.

ורק לשקרנים (או, כפי שהגדיר זאת אריק שרון

ילדים בעזה: הנשק הסודי

השבוע בכנסת, לבעלי "האמונה" ברור כי באותה שנה יהיה רוב יציב ומרשים ליהודים.

א זה הן העובדות הבסיסיות, הקודמות לכל ויכוח. הן מרחפות על פני ההתנחלות של אלון-מורה ותצהירי הגנרלים בבית-המישפט, על פני ועדת האוטר נומיה ודיוני הממשלה.

יש בארץ שני עמים. אחד מהם, הישראלי, גדל באיטיות. השני, הפלסטיני, גדל בקצב מסחרר. **על רקע מציאות זו, הקונספציה של ארץ-ישראל השלמה פירושה מדינה דו-לאומית.**

במדינה זו שולט עם אחד על השני, כיום שולטים היהודים, המהווים 60%, על הערבים, המהווים 40%. מחר ישלוט החצי היהודי על החצי הערבי. מחרתיים ישלוט המיעוט היהודי על הרוב הערבי.

זהו עניין של הרכבה. אך אדם ברידעת צריך להכיר את החשבון שכיום מן הימים יקום הרוב על המיעוט ויטול את השלטון לידיו.

יהיו לו בעלי-ברית בחו"ל, ועמדות-מפתח בארץ. יתכן מאד שיהיה אז די בשביתה כללית של הפועלים הערביים, כדי להפיל את השלטון.

מובן מאליו שאין אבירי ארץ-ישראל השלמה מתכוון גים להקים בארץ מישטר דמוקרטי. הם מדברים על "אוטונומיה" ל"תושבים" — מין מישטר מיוחד לעם שלם שלא יהיה לו חלק בשלטון. אילו נתנו לערבים שיוויון זכויות דמוקרטי, היו יושבים בכנסת העשירית המישים חברייכנסת ערביים. כולם חסידיו אש"ף, ובשנת 2000 היו מחצית אלופי צה"ל ערביים.

אבל אין צורת המימשל משנה את הרכב האוכלוסיה. מדינה דו-לאומית נשארת דו-לאומית מית גם כאשר עם אחד שולט בה, כאמצעות שירותי-הביטחון, בתי-הסוהר, סגירת המיכללות או פוגרומים.

א ת הקונספציה הזאת אפשר לייחס למנחם בגין. מולה עומדת קונספציה שאין לה בעלים גלויים. מילכד "הרב" מאיר כהנא וחבר מטורפיו הנודדים.

אך כוודאי אינו חוטא לאמת, אם אייחס קונספציה זו לאריק שרון ודגושי-אמונים.

ואולי לכך התכוון אריק כאשר דיבר על "אמונה". במדינת ישראל המקורית, שהוקצתה לנו על-ידי עצרת האו"ם ב-1947, היוו הערבים 40% אך במדינה שקמה במלחמת-ת"ש"ה. ירד מיספר הערבים באופן דראסטי.

איך ירד? היה מי שדאג לכך. בן-גוריון פקד, וחיללים רבים (ואני ביניהם) ביצענו. המילחמה עצמה תרמה את תרומתה, וגם טיפשותם של המנהיגים הפלסטיניים הקלה על המלאכה. בתום מלחמת-העצמאות לא נותרו במדינת-ישראל המורחבת אלא כ-200 אלף ערבים. השאר הונסו, פונו, ברחו, גורשו.

אין בליבי ספק כי אריק שרון ודומיו מתי כוונים לחזור בהודמנות הראשונה על תרגיל זה.

יש החולמים על מילחמה גדולה, שבחטותה אפשר לגרש המונים. יש הסבורים שאם נמרד את חייהם של הפלסטינים כמו שצריך, לפי שיטות דו"ח קניג ושיטות אחרות, הם יתסלקו מרצונם. אחרי ככלות הכול, הארץ "אינה שייכת להם", ולמה שלא יגורו באבדי-בי או בכווית?

הצרה של אריק היא שהוא החטיא את המאה שלו. במאה ה-14 יכול היה להיות קונדוטירה באיטליה, לכבוש נסיכות ולערוך מילחמות בלתי-פוסקות. במאה ה-15 יכול היה להיות מפקד של צבא-קלגסים שכיר, מאותם שכבשו לעצמם מקום בהיסטוריה של המלחמות. במאה ה-16 יכול היה להיות מלך הפיראטים, ולהקים לעצמו אימפריה בלב ים. במאה ה-19 יכול היה לגרש אינדיאנים באמריקה. עוד בראשית המאה ה-20 יכול היה לעשות חיל באחת התנועות הגדולות שצמחו באירופה, שלבשו חולצות בעלות צבעים שונים ושהרימו ידיים שטוחות או קמוצות לצורך הצדעה.

בסוף המאה ה-20, זה לא הוקד. זה יצא מן האופנה. פשוט אי-אפשר לגרש ככוח עם שלם מאדמתו. יכול אדם לחזום על כך, אם הוא מפיק מזה הנאה כשהוא. אבל עניו לדעת שזהו חלום כאספמיה.

ואם מישונו חולם על כך שהערבים יקומו מרצונם ויסתלקו — מוטב שיתעורר, התגובה על הדיכוי היא הפוכה: האוכלוסיה בשטחים הכבושים מתגבשת במהירות, והיא נאחזת באדמתה בציפורניה. יתידים יכולים לצאת ולחפש לעצמם קאריירה במדינות השכנות. אך זוהי תופעה מבוטלת. לעומת הריבוי הטיבעי העצום.

ה קונספציה של המערך, המכונה "פשרה טרי-טוריאלי", אינה מציאותית יותר. גם זהו חלום יפה. נשאר בדינו את הנתחים השמנים של הגדה המערבית ורצועת-עזה, ואילו את החלקים שבהם גרים 1.8 מיליוני פלסטינים, נחזיר למישוה. **להצעה זו אין קונה. אין מי שמוכן לקחת.**

המערך שלט בישראל במשך עשר השנים הראשונות שלאחר כיבוש-השטחים, ולא מצא אף ערבי אחד שיסכים ל"פשרה הטריטוריאלי", שעיקרה: אתה תקבל חלק ממה ששייך לך, ואני אקח חלק ממה ששייך לך.

כוועידת כנאד החליט העולם הערבי כולו, וכראשו העם הפלסטיני, שהוא מוכן לשלום. אך הוא העמיד שני תנאים מפורשים: שיובה לגבול הקודם, ומדינה לפלסטינים.

ה חזרת הגדה המערבית ורצועת-עזה לעם הי פלסטיני, כדי שיקים בה את מדינתו, אינה רק הדרך היחידה להשגת השלום האמיתי. זוהי גם הדרך היחידה לשמירה על קיומה של מדינת-ישראל, כמדינה שתגם את אי-שנותו ההיסטורית של עם-ישראל.

רק כאשר יחצוץ גבול ברור בין ישראל והמדינה הפלסטינית, תהיה ישראל פטורה מן הסכנות הדמוגרפיות. הבעייה של התפוצצות האוכלוסיה הפלסטינית תהיה בעייתה של המדינה הפלסטינית בלבד. הדבר לא ישפיע על מהות המדינה הישראלית.

משום-כך, שוחרור הגדה והרצועה מן הכיבוש הישראלי הוא שוחרור כפול והדרתי. הוא משחרר את השטחים האדה מאיתנו — אך הוא משחרר גם אותנו מן השטחים האדה. כל מגמה המובילה לכך מוסיפה לביטחון ישראל, וכך מגמה המפרועה לכך גורעת מביטחון ישראל.

זה אמור גם לגבי אלון-מורה. תצהירי הגנרלים עסקו בביטחון השוטף, וגם בביטחון בעיתות-מלחמה. במישור הגבוה יותר, המכונה "איסטר-טגיה לאומית" (או "איסטרטגיה רבת"), אלון-מורה מסמלת אסון לאומי, סכנה לעצם קיומה של מדינת-ישראל כמדינה בעלת רוב יהודי לצמיתות, דמוקרטית ובטוחה.

מדינה זו לא תצטרך לחיות על חרבה, מפני שתחיה בשלום עם שכנותיה, ותחיה משולבת במיקרם של יחסי אנוש, מיסחר, תרבות, חברה וציוה.

אולם בעת הצורך תוכל להגן על עצמה, כפי שעשתה ב-1967, מפני שתהיה מנוצלת, המוגנת, בעלת תשתית לאומית כריאה. אומנם, יתכן שמדינה כזאת לא תהווה קרקע-צמיחה נוחה להרפתקנים מסוגו של אריק שרון.

ומי יצטער על כך?

את אורני אנדר